

23 AUG. 2017

København 21.8.2017

J. nr.: _____

Indtrængende appel til Socialudvalgets politikere i Københavns Kommune

I referatet fra Borgercenter Handicaps Centerråds møde i maj 2017 fremgår det, at der i det kommende år skal effektiviseres og aktivitetsnedsættes for ca. 15 millioner kr. på bo- og dagtilbudsområdet i Københavns Kommune.

Som pårørende til voksne med forskellig udviklingshæmning står vi uforstående over for en sådan besparelse. Omfattende besparelser er allerede gennemført på bosteds- og dagtilbudsområdet – besparelser som har haft betydelige konsekvenser for vores voksne udviklingshæmmede pårørende. I særdeleshed har besparelserne på personalesiden haft negativ indflydelse på vores pårørendes hverdag, hvilket vi vil illustrere i vedhæftede dokument. Efter vores opfattelse kan en så stor besparelse derfor ikke gennemføres, uden at forholdene for borgere med udviklingshæmning forringes uansvarligt.

At der er sparet meget de sidste mange år, fremgår tydeligt af de undersøgelser, som Velfærdsalliancen.dk har foretaget. Hvor der for 10 år siden kunne være fx 4 medarbejdere på arbejde til 8 beboere, er der nu 2 på arbejde til det samme antal beboere, og det har som konsekvens, at disse beboere ikke kan få et liv som Handicapkonventionens standarder tilsiger.

Både politikere og embedsmænd bliver nødt til at indse, at der ikke kan spares mere på personalet.

Borgerne får ikke mere den hjælp, som de har brug for. Der er bosteder, hvor der aktuelt kun ydes den mest nødvendige pleje. Der er også bosteder, hvor borgerne i stadigt stigende omfang presses til at være mere selvstændige, end deres handicap tillader. Dette skyldes dels de allerede gennemførte besparelser, dels det forhold at personalet stadigvæk bruger alt for meget tid på at dokumentere mere end det nødvendige og brugbare. Vi mangler fortsat den evaluering, der viser at disse timer, som vores fagligt kompetente pædagoger bruger, i sidste ende kommer vores pårørende til gavn. Yderligere besparelser vil føre til, at indholdet i Servicelovens § 108 (om længerevarende botilbud) ikke længere kan efterleves. Formålet med loven er, at borgeren skal støttes i at opretholde sin livskvalitet gennem tilbud om samvær, omsorg og pleje. I loven står der:

”Kommunalbestyrelsen skal tilbyde ophold i boformer, der er egnet til længerevarende ophold, til personer, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for omfattende hjælp til almindelige, daglige funktioner eller pleje, omsorg eller behandling, og som ikke kan få dækket disse behov på anden vis”

De længerevarende botilbud skal således sikre, at der ydes en helhedsorienteret indsats afpasset den enkeltes særlige behov, og at dennes sociale og personlige funktion vedligeholdes eller om muligt forbedres. Lovens gode intentioner kan ikke efterkommes med det budget, der er nu, og da slet ikke med de besparelser der er på vej.

Ligeledes er socialborgmester Jesper Christensens udtalelse bekymrende. Han har udtalt: "Vi bliver knap 1000 nye københavnere hver eneste måned, men på grund af serviceloftet er det de samme penge, vi må bruge hvert eneste år på sociale tilbud. Det gør, at vores servicekroner per indbygger på nogle områder er faldet med op mod 10 procent (7,5) over de sidste år". Denne udtalelse finder vi meget bekymrende, og selvom vi er helt klar over, at det er Folketinget, der har pålagt kommunerne ikke at overskride dette serviceloft, må vi insistere på, at kommunen sikrer et anstændigt leveniveau for borgere med udviklingshæmning.

Vi henvender os derfor til Socialudvalget, men det skal understreges, at det ikke kun er Socialudvalget, der er ansvarlig for byens borgeres ve og vel, men hele Borgerrepræsentationen, som efter vores opfattelse ikke kan løbe fra ansvaret. Og vi mener altså, at tiden nu er inde til at erkende, at Socialudvalget ikke alene kan løfte opgaven. Det må være muligt at udvise moralsk forpligtelse og anstændighed fra hele Borgerrepræsentationens side. Det er ofte sagt, men vi siger det igen: Et samfund/en kommune skal måles på, hvordan man tager sig af de svageste borgere, og ikke på hvor billigt det kan gøres, og hvor lidt man kan nøjes med.

Vi appellerer derfor indtrængende til, at personaleområdet friholdes, såfremt der også i det kommende finansår skal spares på bosteds- og dagtilbudsområdet, og at besparelserne målrettes dokumentation, regnskabsførelse, administration mm.

Vi vil meget gerne have mulighed for at mødes med jer for at diskutere vores henvendelse.

Vi har vedhæftet et bilag med eksempler på, hvordan forholdene er på nuværende tidspunkt på adskillige bosteder i kommunen.

Med venlig hilsen

Annette-Marie Frimann Jensen, næstformand i LEV København og kontaktperson

amfrimannjensen@gmail.com tlf.: 22 56 11 37

Danielle Pröschold, formand i LEV København

Hanne Sørensen, medlem af Centerrådet i CAS og formand for pårørenderådet på Nørrebro Vænge

Jan Pagh, medlem af pårørendegruppen på Vinklen

Kirsten Andersen, medlem af pårørenderådet på Pallesvej

Mette Faber, næstformand i pårørenderådet i Captum

Mette von der Lippe Hofverberg, bestyrelsesmedlem i dagtilbuddet Dagklubben i Lavuk Stjernen og medlem af pårørendegruppen på Vinklen

Ole Frimann Olesen, medlem af Centerrådet i CAS og medlem af pårørenderådet på Musvågevej

Steen Stavngaard, medlem af Handicaprådet og medlem af LEV København

Vibeke Holscher, medlem af LEV København og formand for pårørenderådet i "Det runde Hus"

Brevet er sendt som mail til socialdirektør Nina Eg Hansen, direktør Anders Kirchhoff og Handicaprådet

Eksempler på hvilke konsekvenser den aktuelle personalemangel på bostederne har

Mange borgere er ofte ensomme, fordi der ikke er tid til at opretholde deres netværk, og personalet har ofte ikke tid til at foretage sig noget med borgerne, fordi der er for få på arbejde. Da vi ved, at forebyggelse af ensomhed og isolation er et vigtigt emne for både direktør, forvaltning og politikere, er vi sikre på, at det må være åbenlyst for disse, at der ikke kan spares yderligere. Med for få ansatte kan de borgere, der er allermest afhængige af relationer, ikke bevare disse. Allerede nu har man så få medarbejdere på mange bosteder, at borgerne fx skal spise morgenmad alene – en situation som for mange er både utrygt og ensomt.

Mange borgere har ikke mere mulighed for at komme ud i weekenderne, fordi der er for få medarbejdere til bare at gå en tur. I fx Vestre Fængsel skal alle indsatte have tilbud om at komme ud hver dag. Det er langt fra alle borgere med udviklingshæmning, der kan få dette tilbud, hvis de bor på et af kommunens bosteder.

Madlavning er flere steder afløst af færdigmad udefra. Der er ganske enkelt ikke ansatte nok til, at der hver dag kan tilberedes sund og varieret kost i køkkenet sammen med beboerne. Udover at det altid er godt for stemningen, at der dufter af mad ved spisetid, handler dette om sundhed, forebyggelse af livsstilssygdomme og muligheden for at deltage og derved erhverve eller vedligeholde sine færdigheder.

Flere borgere i "selvstændige boformer" lever under et konstant pres for at blive mere selvstændige, løse flere opgaver og planlægge mere uden pædagogisk hjælp. Den gode intention er blevet afløst af stress og lavt selvværd hos borgeren. Den lavere normering giver ikke mulighed for at støtte borgerens udvikling.

Vi har flere eksempler på, at utryghed, vold, frustration og mobning opstår på grund af personalemangel. Den kompetente pædagog, som kunne have afledt en særdeles alvorlig konflikt, er nu afløst af et mobilnummer.